

Tuomas ja Kaarina

**Kansanooppera kuorolle,
solisteille ja yhtyeelle
Osat 1 – 24**

Musiikki: Heikki Sarmanto
Teksti: Vexi Salmi
Sovitus: Jori Männistö

Henkilöt:
Tuomas
Kaarina
Laukkuryssä
Birger Jaarli
Kuoro

Tuomas ja Kaarina

1. Idän uhka
2. Hämeen maa
3. Suuri on Hämeen maa
4. Ukkosen jyly
5. Paavin haavi
6. Vain yhdelle itseni annan
7. Karjalan mies on tarttunut miekkaan
8. Miekka miestä vastaan
9. Laukkuryssä
10. Tuomaan valinta
11. Kosinta
12. On Kaarina katseesi syvyys
13. Hämeen suurimmat häät
14. Vain päivän, kaksi ei kauempaa
15. Ei noussut kirkkaana aamun kulta
16. Piki ja kuuma vesi
17. Haikonen
18. Pelkurit menkää, jos pelottaa
19. Valloitus
20. Birger Jaarli
21. Paavin julma vouti
22. Tule Tuomas minua vastaan
23. Katumajärven aallot
24. Tuomas ja Kaarina

1. IDÄN UHKA

Kuoro:

Missä Vanaja harjuja halkoi,
siitä alkoi
se suurio Hämeen maa.
Vuori vuorelta Rapolaan asti,
jatkovasti
mies katsoi metsän taa.

Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.
Linnavuorilla vainoojansa
jälleen kohtasi Hämeen kansa.
Päivä paahtoi, virtasi hiki
ja rinnettä valui piki.
Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.

Syrjäseudun ja karjankin saivat,
naiset naivat
tai veivät orjuuteen.
Sortui Kappola, Mantere ksesti, 'ikuisesti
ja kestää edelleen.

Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.
Linnavuorilla vainoojansa
jälleen kohtasi Hämeen kansa.
Päivä paahtoi, virtasi hiki
ja rinnettä valui piki.
Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.

Niin kestivät isät ja nuoret,
linnavuoret
loi turvan lapsilleen.
Ukkojumalaan luottanut kansa
vuorillansa
ei suostunut orjuuteen.

Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.
Linnavuorilla vainoojansa
jälleen kohtasi Hämeen kansa.
Päivä paahtoi, virtasi hiki
ja rinnettä valui piki.
Tuli idästä ainoa uhka,
kylät paloivat, hehkui tuhka.

Vanajan niemen nokka
koko järveä vartioi.

Ruuhien ja veneen kokka
kauppasaksankin kaukaa toi.
Vaihtui solki ja miekan kärki,
kävi kaupaksi hauki ja särki.
Kuohui olut ja musiikki soi.

Se oli maata Hämeen herran,
kaikki tunsivat Tuomaan lain:
Jos petät, teet sen yhden kerran,
petturi kuolee näillä main.

Vahva kuin männyn varsi,
yhtä suora myös luonteeltaan.
Luonto jo heikon karsi,
vajva selvisi luonnostaan.
Tuli Hansaa ja haaksessa tuulta
yli harjujen Vantaan suulta,
toivat lahjoja oudon maan.

Se oli maata Hämeen herran,
kaikki tunsivat Tuomaan lain:
Jos petät, teet sen yhden kerran,
petturi kuolee näillä main.

2. HÄMEEN MAA

Ovat Novgorood ja Nevan suisto Hämeen
uhkana,
eikä rauhaa ennen saada, kuin on maa se
tuhkana.
Kun on veneen pohjat puhki, kurkihirret
karrella,
eikä yhteään tulta enää koko Nevan varrella.

Tuomas:
Tästä itään ja länteen on Hämeen maa
ka sitä ei raiskata saa. (kuoro toisto)

Kuoro:
Siellä järvien ja harjujen ja metsäin takana,
siellä pitää valtaa outo, julma idän pakana.
Ja ne saavat Bysantista, jostain kaukaa
rahansa
ja ne tappavat ja tekevät myös mitä tahansa.

Tuomas:
Tästä itään ja länteen on Hämeen maa
ka sitä ei raiskata saa. (kuoro toisto)

Kuoro:
Ei näillä rintamailla vihollista pelätä,
eihän pelko tuokaa anna, eikä miestä elätä.

22

S. ja rin-net-tä va-lui pi-ki. Tu-li i-däs-tä ai-no-a uh-ka, ky-lät pa-loi-vat, heh-kui tuh-ka. Syr-jä-seu-dun ja kar-jan-kin sai-vat,

A. ja rin-net-tä va-lui pi-ki. Tu-li i-däs-tä ai-no-a uh-ka, ky-lät pa-loi-vat, heh-kui tuh-ka. Syr-jä-seu-dun ja kar-jan-kin sai-vat,

T. ja rin-net-tä va-lui pi-ki. Tu-li i-däs-tä ai-no-a uh-ka, ky-lät pa-loi-vat, heh-kui tuh-ka. Syr-jä-seu-dun ja kar-jan-kin sai-vat,

B. ja rin-net-tä va-lui pi-ki. Tu-li i-däs-tä ai-no-a uh-ka, ky-lät pa-loi-vat, heh-kui tuh-ka. Syr-jä-seu-dun ja kar-jan-kin sai-vat,

Ten. Sax. B^b $E7^b9$ F/E B^b/E Am Dm^6/A Am

Pno. $A7^{sus4}$ $B7^{sus4}$ $C7^{sus4}$ B^b B^b $E7^b9$ F/E B^b/E Am Dm^6/A Am

Cb. $A7^{sus4}$ $B7^{sus4}$ $C7^{sus4}$ B^b B^b $E7^b9$ F/E B^b/E Am Dm^6/A Am

Dr.